

Beste sponsors, donateurs en andere belangstellenden.

Op **vrijdag 30 september** zijn JAN en COBY met een volgeladen auto met materialen -die wij persoonlijk af willen leveren- vertrokken naar Roemenië. De reis verloopt zonder noemenswaardig oponthoud; alleen bij enkele Baustelle op de Duitse Autobahn wordt onze gemiddelde snelheid naar beneden bijgesteld. Na 14 uur en 1150 kilometer rijden zijn wij om 19 uur bij onze overnachtingplaats in Hongarije, Mosonmagyàrovàr. We pinnen nog even Forinten want de koers die voor het overnachten berekend wordt is 24 % duurder in Euro dan in Forinten (!?), dat zijn we niet gewend....

1 oktober. Na een vroeg ontbijt vertrekken we om 8 uur richting Roemenië voor de volgende 500 kilometer. Om 15.00 uur rijden we de poort binnen van het gastenverblijf in Osorhei, Roemenië. Pastoor Jozsèf ontvangt ons, we ruimen de auto uit en zetten Hollandse koffie. Er zijn nu 4 honden; enthousiast worden we begroet; herinnering aan hondenkoekjes??

De avondmaaltijd gebruiken we bij Elisabeth en Attila Szép; de zoontjes zijn bij hun grootouders in Cauaceu. We bespreken een aantal sociale zaken met Elisabeth; zij helpt ons kleinschalige hulp te bieden aan verschillende ouderen in "haar" blokhuis. Bij een van hen leveren we –op verzoek van Elisabeth- persoonlijk iets af; we krijgen als dank een chocolaatje, wat we namens u op eten: "*sponsors, wij eten voor u allen...*"

Verder heeft Elisabeth een aanvraag voor ondersteuning bij een alfabetisering project voor een 35 jarige vrouw. Vooral de maandelijkse buskaart van dorp naar stad is een probleem. We bespreken de details en bouwen een controle in: na elke maand dient er een bevestiging van de school te zijn dat de vrouw de lessen volgt. Elisabeth zegt toe een en ander uit te willen werken, we laten een startbedrag voor 4 maanden buskaart achter. Elisabeth bedankt voor alle goede ontvangen kleding, zij verdeelt deze verder en heeft meer dan 20 mensen blij kunnen maken..

De economische situatie wordt besproken, de energietoeslag die ouderen, gehandicapten, grote gezinnen, 's winters ontvingen is afgeschaft(omgerekend variërend van 15 € tot 40 €), terwijl de energieprijzen wereldwijd, dus ook in Roemenië, stijgen. De noodhulp die onze stichting afgelopen winter in het dorp Cauaceu gegeven heeft is erg gewaardeerd, we zullen er zondag meer over horen.

Zondag 2 oktober. We wonen de kerkdienst bij in de R.K. kerk in Osorhei, waar gepreekt wordt over de arbeiders in de wijngaard. Het is dankdag voor gewas en arbeid, we dragen ons dankbare steentje bij. Na een lunch gaan we naar Cauaceu, naar de moeder van Elisabeth. Ook via haar wordt kleding en schoeisel verdeeld. Ook in dit dorp volgen we een onverstaanbare kerkdienst, ditmaal in de gereformeerde kerk en dragen we een dankbaar steentje bij voor arbeid en gewas.

Na de dienst bespreken we met predikant en kerkvoogd het afgelopen winterhulp project. Net als wij zijn zij zeer goed te spreken over de uitvoering door de vrouwenvereniging; de angst van de predikant dat er niet genoeg zou zijn was ongegrond.

Bestuur

J. Overduyn
H. Vermeulen
J.B.H. Willemsen
C. Willemsen-v.d. Kolk
N. Woldhuis

Corr.adres: De Cloese 15 7339 CM Ugchelen

Tel: 055 5335077

Fax: 055 5335077

Email: info@stnedrom.nl

Website: www.stnedrom.nl

Girorek: 95 15 486

t.n.v. Stichting Steungroep Nederland Roemenië

Ingeschreven in het handelsregister van K.v.K. Veluwe en Twente, inschrijfnummer 08 11 36 14.

Aangesloten bij **Mondial Apeldoorn**, platform voor ontwikkelingssamenwerking. www.mondial-apeldoorn.nl

Onze stichting continueert deze winter dit project; **de opbrengst van de in het voorjaar 2011 gehouden 40 dagen tijd actie door de Bethelkapel en Bergkerk te Den Haag was meer dan de stichting afgelopen winter voor gefinancierd heeft.** In overleg met predikant en vrouwenvereniging komt er dit jaar al in december een pakket, met naast de basismiddelen (rijst, olie, suiker, meel) eenmalig extra's: toiletzeep, afwasmiddel, chocola, kaarsen.

Daarnaast is er voor diabetici zoetstof en suikervrij "zuurtjes" aangeschaft. Een voorzichtige poging om een gezamenlijk diaconaal fonds op te starten wordt niet enthousiast ontvangen; volgens de predikant hebben de meeste mensen geen of kleine reserves, die houden ze liever in eigen beheer. We opperen de mogelijkheid dat de stichting jaarlijks hun opbrengst tot een zeker bedrag zou kunnen verdubbelen waardoor het een gedeelde verantwoordelijkheid wordt. Het is in de week gezet, we wachten af.

De domineesvrouw Ennikö neemt haar baan als docente aan de universiteit weer op, haar kinderverlof na haar 3^e kind (2 jaar) is voorbij. Voor haar hebben we een gebruikte laptop, met de vermelding dat zij ons dan ook via WIFI op de universiteit kan mailen. En het werkt; bij thuiskomst is er al een mailtje van haar.

De vrouwenvereniging zit met smart op ons te wachten om ons te onthalen op zoetheit en fruit. We spreken wat met elkaar (na vertaling) en laten een stukje voorlezen dat voor ons in het Hongaars vertaald is. De inhoud in het kort: **delen is goed**, ook als je niet in staat bent om een ander materieel te ondersteunen kan je liefde, aandacht, interesse, steun en genegenheid aan elkaar geven. Door en met u delen wij uit van onze materiële welvaart; de persoonlijke aandacht, de interesse, betrokkenheid en continuïteit van de ondersteuning wordt hoog gewaardeerd.

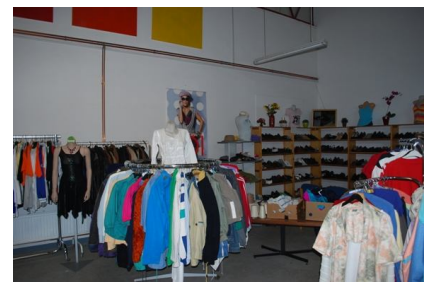
's Avonds drinken we nog een Johannes Segen met pastoor Jozsèf. Pastoor J. vertelt over de financiële moeilijkheden van de Caritas organisatie: inkomsten uit sponsorgelden lopen terug, kosten stijgen, vacatures worden niet vervuld en medewerkers worden op andere plekken ingezet. Kortom; de omstandigheden dwingen naar een doelmatiger organisatie, niet eenvoudig om bestaande situaties te veranderen met "vastzittend" personeelbestand.

Maandag 3 oktober. We bezoeken de apotheek, Melinda Csapo en overhandigen de gekoelde medicijnen vanuit Bostel en vanuit Den Haag, alles op lijsten in 2-voud. De situatie is moeilijk. Onverwachts komt ook de vroegere apotheker, Ildiko Szabo op bezoek. Met elkaar spreken we een ontmoeting af op donderdag in de buurt van de universiteit. Na diverse mensen op het Caritas terrein begroet te hebben gaan we naar de Spartakus winkel, daar worden we enthousiast opgewacht.

Zij hebben hun best gedaan om de in het voorjaar gecreëerde veranderingen te handhaven en op in te spelen.

Voor een groot deel is dat gelukt hoewel zij sterk afhankelijk zijn van de kwaliteit van de aangeboden producten. Doorvoer en thema inrichtingen zijn nog een heikel punt. Het kan zijn dat het stagneert in de top...dat zullen we opnieuw bespreken met de directeur van Caritas;

een jongere leiding zal nieuw elan geven, is beter op de hoogte van de consumenten wensen, kan omgaan met een computer en daardoor de voordelen van de website en het internet benutten. Gisela heeft een heerlijke goulash maaltijd voor ons gemaakt die we samen met een deel van het personeel gebruiken. Jammer genoeg niet met alle medewerkers: door een of andere oorzaak loopt de planning uit en moet de winkel open: er staan 30 klanten voor de deur.

Om 13.30 u hebben we een gesprek met Martha Szabo van de sociale keuken. Wij vertellen over het "**Onderweg kerk**" project in Hoog Soeren, waarvan de opbrengst deze zomer

bestemd is voor de sociale keukens van Caritas. Omdat er meestal geen geld is voor structurele verbeteringen overleggen we met haar welke verbeteringen noodzakelijk zijn, zij heeft deze vraag twee weken geleden al voorgelegd gekregen en heeft zich goed voorbereid. Zij vraagt om 2 grote, afsluitbare* transportpannen voor het vervoer van maaltijden naar het bejaardenhuis(*een "Sanitate"eis).

Daarnaast moeten er nieuwe, inox,* maaltijd dragers komen voor de maaltijden die aan huis bezorgd worden. (de aluminium exemplaren zijn afgekeurd door "Sanitate"). We bespreken de inhoud van deze maaltijdbakjes. Zij wil graag bakjes van 1 liter, wij vragen ons af of die hoeveelheden niet te groot zijn. Ze heeft een exemplaar aangeschaft bij een Roemeense winkel. Hoewel de prijs lager ligt dan welke we in Nederland kunnen aanschaffen zijn we niet onder de indruk van de uitvoering: erg licht staal, makkelijk in te deuken. Als er nog geld is wil ze ook graag een aantal pannen vervangen: aluminium pannen met een door hitte vervormde bodem. Niet door ARBO normen geremd roept ze om pannen van 50 liter. We proberen aan te geven dat die niet werkbaar zijn, hoewel ze er nu wel mee werkt, bij gebrek aan beter. Lastig; we geven aan dat er Europese adviesnormen zijn, en dat die ter bescherming van de werknemer zijn, niet om moeilijk te doen... Het meegebrachte voorbeeld van de thermobox met 4 inox inzetbakjes vindt ze niets: de inhoud te klein (4x 600cc), de thermobox te volumineuze doos en slecht te reinigen We laten dat zo voor dat moment.

's Avonds eten we een heerlijke maaltijd, bereid door Jocka, de schoonzus van pastoor Jozsef. Rijst met groenten en vlees. Na het eten laten we de portie zien die in het Inox bakje past, allen zijn we het eens, tweemaal zoveel dan wat een gemiddelde bejaarde eet.(in Roemenië wordt er bij de warme maaltijd ook brood gegeten). We bespreken met Jozsef dat bij standaardisering van de maaltijd grootte misschien meer bespaard kan worden dan door het beperken van het aantal aanvragers. Ook dit wordt in de week gezet...hoewel we ons wel een beetje "raar"voelen, alsof we op de noodzakelijke maaltijd willen bekknibbelen....

Dinsdag 4 oktober. Samen met Andrea Nagy, de sociaal werkende die in april met haar collega in Nederland geweest is, gaan we naar Marghita, het Caritas bejaardenhuis bezoeken waarvan Karoly Kiss (Karsci) de manager is. We hebben veel hulpmiddelen bij ons: rolstoelkussens in verschillende uitvoeringen, twee opvouwbaar looprekken, klein ergonomisch materiaal, drinkbekers aangepast aan diverse beperkingen etc. en andere ergonomische hulpmiddelen. **Veel komt via Elly Willemsen bij ons.**

In de sociale keuken van Marghita zien we ook de thuisbezorg maaltijden. Ook hier: 700 cc soep als 1 persoon portie naast de hoofdmaaltijd. Het zet Karsci aan het denken. Hij wil graag een transportkar om de maaltijden via de lift naar de afdeling bedlegerige bejaarden te brengen. Verder ook graag de Inox maaltijd dragers en nieuwe pannen. Hij is bereid een proefje te doen met de thermobox: hoe lang het voedsel warm blijft.

We eten een heerlijke warme maaltijd, hetzelfde menu als de bewoners en de thuisbezorgde maaltijden: bonensoep, koolbladeren gevuld met een rijst/ vlees mengsel.

Wij krijgen ook nog koffie toe. Daarna gaan we de bewoners bezoeken. Andrea heeft hier deze zomer 2 dagen in de week gewerkt om bezigheidsactiviteiten op te zetten. Dit omdat sinds januari 2011 de overheid haar **adviesbaan** als sociaal werkende voor mensen met een beperking niet meer financieel ondersteunt. Tot nu toe heeft Caritas haar salaris overgenomen en heeft men allerlei projecten geschreven in de hoop fondsen te krijgen, Caritas wil de opgebouwde kennis en netwerken niet verloren laten gaan. De overheid ondersteunt sinds

2011 alleen dagopvang en/ of 24 uren opvang voor mensen met een beperking, de adviestaak is weggesaneerd(wegens geldgebrek, niet door overbodigheid!!)

Hierna bezoeken we het nieuw te bouwen bejaardenhuis in Marghita (met EU geld), het souterrain is al klaar, de verdieping vloer ligt. Het gebouw is ruim van opzet, er komt ook dagopvang voor ouderen uit de omgeving, kortom het krijgt een ruime sociale bestemming. Op de terugweg gaan we aan in **Cauaceu** waar we 400 mooie rode dinerkaarsen afleveren voor de 100 december pakketten.

Woensdag 5 oktober. Een hartelijk weerzien in St. Martin bejaardenhuis waar we

meegenomen worden naar de kelder: de nieuwe wasmachine. De wasdame is er blij mee:

9 kilo inhoud en een centrifuge functie van 1600 toeren! Daarnaast staan er 3 kapotte machines die haar beweegruimte inperken. Omdat één machine voor het lijfgoed van 40 bewoners weinig is beloven we een tweede zodra de kapotte machines weggeruimd zijn. Dit wordt in de vergadering van donderdag aangekaart en geregeld. Inmiddels is de tweede machine geleverd (19 oktober.)

Ook hier wonen we de kerkdienst bij (ja ja, samen beleven is ook samen delen) en gaan daarna koffiedrinken met de bewoners. We worden beklapt, gekust, geaaid en geknuffeld, kortom men vindt het fijn ons weer te zien. Ik zet alle bewoners –na hun toestemming- op de foto**, na de koffie gaan we de zalen langs. Ook hier een blij weerzien, ondanks afasie of CVA. De sociaal werkende, Andy, die deze morgen voor ons vertaalt, maken we blij met een aantal ingelijste vrolijke reproducties waarmee ze snel wat kamers opfleurt en de bedlegerige bewoners blij maakt. (**zoals altijd worden er afdrucken van de fotos opgestuurd)

's Middags bezoeken we het Romacentrum van de gereformeerde kerk. Dit centrum heeft naschoolse opvang voor zigeuner kinderen. De financiële ondersteuning wordt al enkele jaren gedaan door **Stichting Kinderkledingbeurs in Eerbeek**. Jozsef Barna vertelt over een nieuwe opzet en samenwerking met Cluj waardoor er meer mogelijkheden zijn: hij heeft in plaats van stagiaires nu twee opgeleide sociaal werkers en ook het aantal kinderen dat komt is verdubbeld. Hij heeft plannen om in de nabije toekomst een groep zigeuner kinderen te benaderen die met hun ouders in **het veld** wonen. (Dit bestaat nog ; Roemenië heeft een landklimaat: hete zomers, koude winters). Scholing met maaltijd....vooral het laatste zal aantrekkingskracht hebben. Kortom, zoals steeds is hij goed en verantwoordelijk bezig. We delen lekkers en complimenten uit,

laten een aantal potten pindakaas en hazelnootpasta achter, maken foto's en gaan verder. Even op bezoek bij Selgros en Metro om de horeca pannen te bekijken.'s Avonds horen we van Jozsèf dat de EU ook de tweede fase van het plan om in Oradea een bejaardenhuis te bouwen heeft goedgekeurd; nu moet de aanbesteding plaats vinden.

6 Oktober. In de ochtend gaan we de opslag medische en verpleegmaterialen bekijken in CID Osorhei. Het inco materiaal is keurig gesorteerd maar veel dozen die in de CID aankomen, bevatten ongeregelde materialen, onbekend voor Ilona Magori en tijdrovend voor Zita, de thuiszorgverpleegkundige. Het kost kostbare verpleegtijd om dit allemaal uit te zoeken, te sorteren en te herbestemmen. Ook staan er dozen Nutricia voeding, die volgens protocol via de apotheek uitgeleverd zouden worden. Kortom; misschien goed om na twee jaar het protocol te evalueren. We slaan er naast de aanwezige renovatiematerialen (badkamer materiaal) ook een 20-tal spiegels op voor de nieuwbouw.

Om 10.30 een afspraak in het st. Joseph gebouw, een vroeger ziekenhuis dat door de bisschop in 2010 aan Caritas is geschonken. Het gebouw verkeert in slechte staat. Op dit moment

wordt het dak en de afwatering vernieuwd, er is een muur om het perceel opgetrokken en de ramen aan de achterzijde zijn vervangen door kunststof ramen, dit alles met hulp van sponsoren uit binnen- en buitenland. In dit gebouw is momenteel opslag van de o.a. door onze stichting bijeen gebrachte materialen uit bejaardenhuizen die straks gebruikt gaan worden in de nieuw te bouwen Caritas bejaardenhuizen. We zien dat alles in afgesloten kamers is opgeslagen.

Na een lunch bij Caritas mogen we de **afdelingshoofden vergadering** bij wonen. We krijgen als eerste het woord, iets waar ik niet direct op gerekend heb, maar we redden ons eruit: fijn dat we hier weer zijn, mooi om de inzet van een ieder te zien, ook enkele observaties die we graag delen. Aanbod voor een tweede wasmachine voor het bejaardenhuis, te kopen zodra we foto's via email binnen hebben dat de oude, kapotte machines weg zijn. Plannen voor sociale keuken materialen bespreken we en ik kom terug op een aantal punten van de vergadering van januari en spreek het hoofd verkoop aan op zijn toezeggingen die nog niet zijn nagekomen. Jammer.

De vergadering is zoals de vorige keren: er worden notulen gemaakt die nooit gedeeld worden, er is geen actielijst, er worden geen data genoemd gekoppeld aan toezeggingen en

men praat door elkaar. Na 1 uur houden we het voor gezien en gaan naar onze volgende afspraak. Samen met beide apothekers, Ildiko en Melinda gaan we op een terrasje zitten en hebben het gezellig. We lopen mee naar de universiteit waar Ildiko lesgeeft en bekijken haar laboratorium plantkunde. 's Avonds een mooi concert in het Philharmoniker van Dvorak, de Stabat Mater. Jozsef is erg gespannen: er speelt op dit moment heel veel; naast de EU projecten de benarde financiële

situatie van Caritas, de audits door accountants, de activiteiten in zijn parochie, en twee begrafenissen deze week. We vragen hem wanneer hij tijd heeft voor ons om een gesprek te hebben van "bestuur NedRom met Directeur Caritas"; een half uur is genoeg. We spreken af om dat vrijdag te houden.

7 oktober. Vrijdag, voor ons een vrije dag. Na het ontbijt meldt Jozsef op dat moment tijd te hebben voor het gesprek. We geven aan dat onze Stichting dankbaar gebruik maakt van het Caritas kanaal om ook goederen aan anderen te sturen; 90 tot 95 % van alle door NedRom verzamelde en gestuurde goederen heeft bestemming Caritas. Transportkosten worden door NedRom volledig betaald, zonder bijdrage van Caritas. Voor deze 10% – 5% is Caritas bemiddelaar / doorgever, geen ontvanger en hoeft hiervoor ook geen akte van donatie uit te schrijven. Dit geeft soms problemen als de ontvanger geen goede relatie met Caritas heeft maar wel met NedRom. Dit willen we oplossen, liefst in samenwerking met Caritas maar als dat niet kan zullen we andere wegen zoeken. We geven Jozsef tijd om het te overdenken. We bieden aan om de sociale activiteit van Caritas voor mensen met een beperking te ondersteunen. Onze stichting wil voor de komende 3 jaar garant staan voor het salaris van deze sociaal werkende, die haar taak al 11 jaar met veel passie en kennis uitvoert en een uitgebreid netwerk opgebouwd heeft. **Deze noodzakelijke adviesfunctie mag niet door geldgebrek instorten.** De ondersteuning is persoon gebonden: wij kennen deze sociaal werkende; haar activiteiten en inzet en willen die graag voort gezet zien, er van uit gaande dat het salaris gelijk of lager is aan het verpleegk. salaris dat onze stichting jaren betaald heeft. Jozsef is erg blij en geeft aan dat er zo spoedig mogelijk een contract komt met de juiste gegevens.

We geven iets af bij Caritas en krijgen de uitnodiging om mee te gaan naar het huis van dhr. Raab. Hij verzamelt al 40 jaar oude gebruiksgoederen. Zijn 2 appartementen staan tjokvol met allerlei herkenbare en raadselachtige gebruiksvoorwerpen; hij onderhoudt ons bijna 3 uur met allerlei anekdotes en prachtige voorwerpen. **Herman, jammer dat je er niet bij was...**

Ook Ilona en Monika kijken hun ogen uit en zijn blij voor deze mogelijkheid:zo vaak hebben ze al beloofd om te komen kijken, nu is het zover.

's Middags pakken we de koffer in en halen wijn voor thuis.

"s Avonds bij de vegetarische pizza, komt Jozsèf terug op ons gesprek van de morgen en geeft aan dat Caritas graag als "doorgever" wil functioneren. Op zijn verzoek met duidelijke bestemmingsnaam op de doos, via het

secretariaat sturen en graag openen aparte lijst waarop vermeld staat dat dit om doorvoer gaat.

Iedereen blij en tevreden. Na een gezellige avond volgt een korte nacht.

Zaterdag 8 oktober. Om 4 uur Nederlandse tijd rijden we weg en om 21.30 uur zijn we weer veilig thuis in Ugchelen waar de poezen ons blij verwelkomen.

Voor ons weer een goede, vruchtbare week waarin we, mede door uw ondersteuning, weer het nodige werk hebben kunnen verzetten. Namens de mensen in Roemenië, voor wie de stichting **echt** verschil maakt: **hartelijk dank**.

Jan en Coby Willemsen

